

Izvorni znanstveni rad

DOI: 10.17234/Croatica.64.1

UDK: UDK: 821.163.42

272-282.7:003.349.1

[272-282.7:003.349.1]“13/15“(497.5)

27-36Jacobus minor, sanctus

Primljen: 11. VI. 2019.

Prihvaćen: 20. IX. 2019.

JERONIMOV ŽIVOTOPIS JAKOVA APOSTOLA MLAĐEG U HRVATSKOGLAGOLJSKIM BREVIJARIMA

Vesna Badurina Stipčević

Staroslavenski institut, Zagreb

Znanstveni centar izvrsnosti za hrvatsko glagoljaštvo

vesna.stipcevic@stin.hr

U radu se analizira *Životopis Jakova apostola mlađeg* koji se 1. svibnja čita u sanktoralu osamnaest hrvatskoglagoljskih brevijara iz razdoblja od 14. do polovice 16. stoljeća. Usporedbom s latinskim izvornicima utvrđeno je da su glagoljski tekstovi prijevod biografije apostola Jakova mlađeg iz djela *De viris illustribus* (392.) svetog Jeronima (BHL 4087; PL 23, 639–643). Brevijarske lekcije razlikuju se u duljini teksta Jakovljeva životopisa, a cjelovit Jeronimov tekst u kojem je opisan apostolov svetački karakter, Jakovljeva pasija i prisan odnos s Isusom Kristom nalazi se u hrvatskoglagoljskom prijevodu u osam brevijara: *Vat₆ Ber₁ Hum Mosc N₁ N₂ Dab Ber₂*. Usporedba brevijarskih tekstova pokazuje da nisu tekstoški identični, nego su evidentne razlike između sjeverne i južne skupine brevijara, ali i razlike između brevijarskih prijevoda koji pripadaju istoj, tj. južnoj, zadarskokrbavskoj skupini. U hrvatskoglagoljskom prijevodu pronađena su neka pogrešna čitanja i objašnjene su prijevodne nejasnoće. Hrvatskoglagoljski *Životopis Jakova apostola mlađega* predstavlja rani hrvatski prijevod odlomka jednog od najznačajnijih djela svetoga Jeronima, *De viris illustribus*. U radu je izdana latinička transliteracija Jakovljeva životopisa iz 6. vatikanskog brevijara iz polovice 14. stoljeća, s kritičkim aparatom i varijantama iz svih drugih brevijara.

Ključne riječi: Jakov apostol mlađi, hrvatskoglagoljski brevijari, Jeronim, *De viris illustribus*

1. UVOD

U kanonskim je biblijskim tekstovima sačuvano malo podataka o Isusovim učenicima, ali o apostolima postoje brojna apokrifna i hagiografska djela. Najstarija apokrifna *Djela apostolska* nastala su tijekom 2. i 3. stoljeća. Ovi su se tekstovi brzo tematski širili i obogaćivali tako da su u ranom srednjem vijeku postojali apokrifi i hagiografije o životu, djelovanju i mučeničkoj smrti svakoga apostola. Apokrifna djela apostolska i apostolske pasije zastupljeni su u hrvatskoj srednjovjekovnoj književnosti većim brojem tekstova, potpunih ili fragmentarnih. Osobitom starinom odlikuju se glagoljska *Djela Pavla i Tekle* iz 13. stoljeća,¹ kao i glagoljski tekst Pseudo-Prohorovih *Djela Ivanovih* iz 13. stoljeća.² U glagoljskim *Pazinskim fragmentima* iz početka 14. stoljeća te u dvama glagoljskim zbornicima, u *Berčićevu zborniku 5* iz 15. stoljeća i u *Tkonskom zborniku* iz 16. stoljeća, nalazi se spis o doživljajima Andrije i Mateja među legendarnim ljudozderima.³ U glagoljskom *Žgombičevu zborniku* iz 16. stoljeća pod naslovom *Čtenie svetago Andrêe apustola* čita se apostolski roman *Djela apostola Petra i Andrije*.⁴ Kako su apokrifne apostolske pasije bile sastavni dio latinskoga *Rimskoga brevijara*, tako se i u mnogim glagoljskim brevijarima, koji su nastali po uzoru na latinske obrasce nalaze pasije apostola Ivana (Petrović 2004), Andrije,⁵ Filipa,⁶ Barnabe (Fališevac 1980: 56; Hercigonja 1975: 349). Osim glagoljskih apokrifnih *Djela apostolskih* u hrvatskoj srednjovjekovnoj književnosti postoje i cirilska *Djela apostola Tome* u dubrovačkom zborniku *Libro od mnozijeh razloga* (1520).⁷

¹ Tekstološki i kritički obradila te objavila Grabar 1972.

² Sve hrvatskoglagoglske verzije *Djela Ivanovih* obradila i opisala Petrović 2004; Petrović 2009: 432–436.

³ Tekst u *Pazinskim fragmentima* identificirala je i objavila A. Nazor 2010. Apokrife u *Berčićevu zborniku 5* i u *Tkonskom zborniku* tekstološki i kritički obradila te objavila B. Grabar 1967: 186–200. Tekst iz *Tkonskoga zbornika* objavili i R. Strohal 1917: 43–47 i S. Sambunjak 2001: 151–157. Apokrif iz *Berčićeva zbornika 5* objavljen i u Štefanić i sur. 1969: 133–137., te u izdanju zbornika, usp. Vialova 2016.

⁴ Tekst je identificirala i objavila Grabar 1967: 200–206. Tekst je izdan i u Štefanić i sur. 1969: 138–141.

⁵ Hrvatskoglagoglske tekstove *Muke Andrije apostola* obradila i objavila Badurina Stipčević 2010.

⁶ Hrvatskoglagoglske Filipove pasije u brevijarima obradila i objavila Badurina Stipčević 2015.

⁷ Tekst objavljen u: Jagić 1873. i Rešetar 1926.

2. APOSTOL JAKOV MLAĐI U BIBLIJSKOJ I LITURGIJSKOJ TRADICIJI

Jakov apostol mlađi (nazvan *Jacobus minor* da bi se razlikovao od apostola Jakova Zebedejeva starijeg) razmjerno se rijetko pojavljuje u novozavjetnim tekstovima. Spominje se u popisu dvanaestorice apostola kao Jakov Alfejev (Mt 10,3; Mk 3,18), zatim kao Jakov Mlađi (sin Marije, koja je zajedno s Marijom iz Magdale i Salomom bila uz Isusa na Golgoti) (Mt 27,56; Mk 15,40; 16,1), ističe se njegov autoritet na apostolskom saboru u *Poslanici Galaćanima* (Gal 1,19), a u *Djelima apostolskim* (Dj 12,17; 15,13; 21,18) navedeno je da je bio jeruzalemski biskup. Rani povijesni i apokrifni izvori znatno su opširniji i nadopunjaju biblijske podatke.⁸ Spominju tako da je Jakov napisao jednu od sedam katoličkih poslanica i opisuju kako je premi-nuo mučeničkom smrću 62. g., strmoglavljen s hramskoga krova u Jeruza-lemu i kamenovan. Detaljno je prikazano apostolovo mučenje u kojem je usmrćen jakim udarcem štapa. Prvi je o Jakovljevu životu i pasiji izvjestio povjesničar Josip Flavije, što su preuzeli mnogi kršćanski autori, među ostalim Klement, Hegesip, Euzebije Cezarejski, Jeronim. Ova se tradicija kasnije nastavila u srednjovjekovnim hagiografskim i apokrifnim spisima, kao npr. u djelu *Gloria martyrum* Grgura iz Toursa, u Pseudo-Abdijinoj zbirci i u *Zlatnoj legendi*. U martirologijima i kalendarima Jakov se spominje na 1. svibnja, zajedno s apostolom Filipom. Apostol Jakov često je ikonografski prikazan kako drži suknarski štap, postao je zaštitnik umirućih, farmaceuta, trgovaca tkaninama (Plotino 1965; Plötz 1999).

3. HRVATSKOGLAGOLJSKI ŽIVOTOPISI JAKOVA APOSTOLA MLAĐEG

3.1. Brevijarski tekstovi

Tekst biografije apostola Jakova mlađeg čita se u hrvatskoglagoljskim bre-vijarima u oficiju na svečev blagdan, 1. svibnja (zajednički blagdan svetaca Filipa i Jakova). Najstariji takav oficij nalazi se u odlomku brevijara iz 13. stoljeća, pohranjenom u Arhivu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti,

⁸ O liturgijskoj i apokrifnoj tradiciji i kultu Jakova apostola mlađeg u antici i srednjem vijeku usp. Rose 2009: 125–161.

sign. *Frags. glag.* 46, no Jakovljeva legenda, kao ni Filipova pasija, nisu sačuvane (Štefanić 1969: 90–91). Hrvatskoglagolska Jakovljeva legenda potvrđena je u sanktoralu osamnaest brevijara koji potječu iz razdoblja od 14. do polovice 16. stoljeća. To su kronološkim redom: *Vatikanski brevijar Illirico 6* (*Vat₆*), *Pašmanski* (*Pm*), *Oxfordski brevijar-misal* (*Oxf*), *1. beramski (ljubljanski) brevijar* (*Ber₁*), *Humski* (*Hum*), *Metropolitanski* (*MR₁₆₁*), *Moskovski* (*Mosc*), *1. novljanski brevijar* (*N₁*), *Mavrov* (*Mavr*), *Vatikanski brevijar Vat. Slav. 19* (*Vat₁₉*), *Vatikanski brevijar Illirico 10* (*Vat₁₀*), *Dabarski brevijar* (*Dab*), *2. novljanski brevijar* (*N₂*), *Brevijar Arhiva S. Petra u Rimu* (*SP*), *2. beramski (ljubljanski) brevijar* (*Ber₂*), *Prvotisak brevijara* (*PtBr*), *Baromićev* (*Bar*) i *Brozićev brevijar* (*Broz*).

3.2. Latinski predložak hrvatskoglagoljskih prijevoda

Tekstološkom usporedbom Jakovljevih latinskih i glagoljskih legendi utvrdila sam da brevijarski tekstovi prevode životopis apostola Jakova iz Jeronimova djela *De viris illustribus* (392.). Ovaj je tekst u bibliografiji *Bibliotheca Hagiographica Latina* naveden kao *Vita auct. Hieronymo*, s incipitom: *Iacobus, qui appellatur frater Domini...* (BHL 4087; PL 23, 639–643). Sveti Jeronim (*Sophronius Eusebius Hieronymus*, oko 345–419 ili 420) pripada istaknutim duhovnim ocima zapadnoga kršćanstva, njegovo je najpoznatije i najvažnije djelo *Vulgata*, latinski prijevod *Biblike*, autor je niza homilija i komentara na biblijske knjige te velikog broja poslanica (*Epistulae*), kao i hagiografija o prvim kršćanskim pustinjacima (*Vitae Patrum*). Istaknutim Jeronimovim radovima pripada i djelo *O slavnim ljudima* (*De viris illustribus*) koje sadrži 135 biografija, počevši od Svetoga Petra do zaključno, samoga Jeronima.⁹ Već u drugom poglavljju (*caput II*) nalazi se *vita* apostola Jakova mlađeg. Jeronim se u opisu apostolova života koristi povjesnim, liturgijskim i književnim izvorima. Na početku donosi

⁹ Upravo u svom životopisu u *De viris illustribus* Jeronim je napisao da je rođen u Stridonu, gradiću na granici Dalmacije i Panonije. I na temelju toga zapisa u hrvatskoj je kulturnoj tradiciji smatran Dalmatincem i Hrvatom. Osobito su to isticali hrvatski glagoljaši koji su ga štovali kao autora glagoljice i osnivača glagoljaške tradicije. Jeronimov kult prisutan je u hrvatskoglagoljskoj tradiciji već početkom XIII. stoljeća kada je njegovo tijelo prema legendi preneseno u Rim. To potvrđuju Jeronimu posvećeni oficijali u hrvatskoglagoljskim misalima i brevijarima, legenda o njegovu životu i djelo *Transit sv. Jeronima* koje je u nas prevedeno potkraj XIV. stoljeća, a poslije i tiskano u Senju 1508. godine. Usp. Badurina Stipčević 2013.

najvažnije podatke iz apostolove biografije: objašnjava da je Jakov, nazvan brat Gospodnj i Pravednik, sin najvjerojatnije Marijine sestre, da je nakon Kristove muke postao jeruzalemski biskup, te da je napisao jednu od sedam katoličkih poslanica. Osobitu pažnju posvećuje Hegesipovu opisu Jakova kao sveca, koji ne pije vino, ne jede meso, ne podrezuje kosu, ne maže se uljima niti posjeće kupališta; skromno se oblači u platnenu odjeću i na koljenima kleći i moli toliko dugo da su postala tvrda kao devina. Jeronim dalje citira Josipa Flavija i Klementa koji su zabilježili da je nakon smrti Festa, upravitelja Judeje, svećenik Anan pred sazvanim vijećem tražio da se Jakov odrekne Krista te je naredio apostola kamenovati. Spomenuti povijesni pisci zapisali su kakvu je muku Jakov pretrpio: bačen s vrha crkve, polomljena vrata, ustrajno se molio, a netko ga je suknarskim štapom usmrtio udarcem u glavu. Zbog takve okrutnosti prema uglednom i omiljenom apostolu u narodu je postojalo uvjerenje da je Jeruzalem pokoren zbog njegove smrti. Zanimljivo je da Jeronim dalje navodi da se prema apokrifnom *Evangeliju po Hebrejima* Isus Krist, nakon uskrsnuća, najprije ukazao Jakovu, a apostol nije jeo od posljedne večere sve dok nije ugledao uskrsnuloga Krista. Na kraju je rečeno da je Jakov trideset godina bio jeruzalemski biskup i da je pokopan u blizini svoje crkve, iako postoji i krivo uvjerenje da je sahranjen na Maslinskoj gori.

3.3. Tekstološke osobine glagoljskih prijevoda i odnos prema latinskom predlošku

Brevijarske lekcije razlikuju se u duljini teksta Jakovljeva životopisa. Cjelovit Jeronimov tekst u kojem je opisan apostolov svetački karakter, Jakovljeva pasija i odnos s Isusom Kristom nalazi se u hrvatskoglagoljskom prijevodu u osam brevijara: *Vat₆ Ber₁ Hum Mosc N₁ N₂ Dab Ber₂*. Do polovice životopisa seže tekst u *MR₁₆₁*, malo manje od polovice biografije, zaključno s Hegesipovim opisom apostola, nalazi se u *Oxf Pm Mavr Vat₁₀ Vat₁₉ PtBr Bar Broz*, dok je u *SP* samo nekoliko početnih redaka.

Iako se glagoljski tekstovi uglavnom dobro slažu, među njima ipak postoje tekstološke razlike koje se odnose na različita dodavanja ili ispuštanja teksta ili pak na razlike u leksiku. Mnogo je takvih pojedinačnih primjera u kojima su prikazane osobine jednog ili više brevijara navedeno u kritičkom aparatu uz izdanje osnovnog teksta iz *Vat₆*, koji donosimo u prilogu. Međutim postoje i značajnije brevijarske varijante koje je potrebno izdvojiti. Tako su

evidentne podudarnosti tekstova u brevijarima *Vat₆ Mosc Dab N₂* u odnosu na brevijare *Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂*, kako pokazuju sljedeći primjeri:

- f. 105b: obrazova mrtvago praznika *Vat₆ Mosc Dab N₂] add.* obrazъ po semrti fista *Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂ mortuo Festo*;
- f. 105b: k neronu *Vat₆ Mosc Dab N₂] ot nerona Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂ a Nerone*;
- f. 105b: za nimb *Vat₆ Mosc Dab N₂] po nemъ Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂*;
- f. 105b: єvi *Vat₆ Mosc Dab N₂] našadъ Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂*;
- f. 105b: togoe knežiē *Vat₆ Mosc Dab N₂] staršešinstva r(a)di Ber₁ Hum MR₁₆₁ staršešinstva r(a)di N₁ staršin'stva radi Ber₂ anarchias*;
- f. 105b: s'bra *Vat₆ Mosc] s'bravъ Lab₁ add.* i usilivъ očito êkova da h(r̢st)a s(i)na b(o)ž(i)ê *Lab₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₁ Ber₂*;
- f. 105b: n(a) n(e)bo *Vat₆ Mosc] k n(e)b(e)si Ber₁ Hum N₁ Dab N₂ Ber₂*;
- f. 105b: vzdvije *Vat₆ Mosc Dab N₂] vzdvijućъ Ber₁ Hum N₁ Ber₂*;
- f. 105b: n(i)ne *Vat₆ Mosc Dab N₂] add.* nova *Hum novo Ber₁ N₁ Ber₂*;
- f. 105b: v gr'čkomъ sl(o)vi *Vat₆ Mosc Dab N₂] v grčka i v latin'ska s(love)sma *Hum N₁ v grčka i v latin'ska s(lov)a Ber₂*;*
- f. 105b: začelo *Vat₆ Mosc Dab N₂] orienъ Ber₁ Hum N₁ oriјnъ Ber₂ Origenes*;
- f. 105b: časъ *Vat₆ Mosc] om. Hum N₁ Dab N₂ Ber₂*;
- f. 105c: opetъ *Vat₆ Mosc Dab N₂] pr(a)v(a)dniku vaspetъ Hum vspetъ Ber₁ N₁ Ber₂*;
- f. 105c: mnênie *Vat₆ Mosc Dab N₂] add.* ihъ *Ber₁ Hum N₁ Ber₂*;

Prema dosadašnjim istraživanjima hrvatskoglagolski brevijari dijele se na stariju, sjevernu ili krčkoistarsku i mlađu, južnu ili zadarskokrbavsku skupinu (Tandarić 1993: 31–32). Brevijari *Vat₆ Mosc Dab* pripadaju zadarskokrbavskoj skupini, dok se *N₂* može svrstati u „međumaticu“ koja se dijelom podudara s krčkoistarskom, a dijelom sa zadarskokrbavskom skupinom, kako je to potvrđeno u prethodnim proučavanjima brevijarskih biblijskih i hagiografskih tekstova (Badurina Stipčević 2016a: 287–288; Badurina Stipčević 2016b: 11). I brevijari *Ber₁ N₁ Ber₂* pripadaju južnoj skupini, a *Hum* i *MR₁₆₁* pak sjevernoj skupini. U opisu tekstualnih odnosa treba istaknuti i da se na nekim mjestima brevijari *Dab* i *N₂* bolje slažu, npr.:

- f. 105b: s'bra *Vat₆ Mosc] s'bravъ Lab₁ add.* i usilivъ očito êkova da h(r̢st)a s(i)na b(o)ž(i)ê *Lab₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₁ Ber₂]* da otvržit' se i pritisnu očito êkova da h(r̢st)a s(i)na b(o)ž(i)ê *Dab* pritisnu očito êkova da h(r̢st)a s(i)na b(o)ž(i)ê *N₂*;

f. 105b: raz'vē *Vat₆ Mosc Hum N₁*] t(a)kmo *Ber*, kromē *Dab N₂*;

f. 105c: zn(a)m(e)nie *Vat₆ Mosc*] znaniē *Dab N₂*.

Navedeni primjeri pokazuju da brevijarski tekstovi nisu tekstološki jedinstveni, da postoje razlike između sjeverne i južne skupine brevijara, ali i razlike između brevijarskih tekstova koji pripadaju istoj, tj. južnoj, zadarskokrbavskoj skupini.

Glagoljski brevijarski tekstovi prate *ad verbum* latinski izvornik, Jeronimovu *Vita Jacobi apostoli minoris*, ovisni su o latinskom predlošku, kao i drugi, već istraženi glagoljski prijevodi s latinskoga jezika.¹⁰ Iako su hrvatskoglagoljski prijevodi Jakovljeva životopisa uglavnom razumljivi i točni, postoji nekoliko nejasnih primjera u glagoljskim tekstovima koji se mogu protumačiti samo konzultiranjem latinskoga teksta ili usporedbom s drugim brevijarskim varijantama. U rečenici (*f. 105a7b*): *osipъ v dvadeseti knigahъ vetъhihъ vzvѣаетъ i klim(a)ntъ vъ sedmihъ vrhuislkovanihъ obrazova mrtvago praznika · iže iûdeû udržitъ ...* (*Josephus in vicesimo libro Antiquitatum refert, et Clemens in hipotuposeos, mortuo Festo, qui Judaeam refert...*) dio teksta *obrazova mrtvago praznika* pogrešno prevodi *mortuo Festo* (= kad je umro Fest), jer je *Festo* shvaćeno i prevedeno kao da je od *festum* (= praznik), a ne od vlastitog imena *Festus*. Zanimljivo da je u nekim brevijarima glagoljski prijevod revidiran prema latinskom, pa je na ovu pogrešku (koja nije izostavljena) dodano ispravno *obrazъ po semrti fista* (u brevijarima *Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂*). Vrlo je interesantan i sljedeći primjer nepažljivoga prevođenja: u lat. rečenici: *Evangelium quoque quod appellatur secundum Hebraeos ... quo et Origenes saepe utitur... (= Evandjele po Hebrejima ... kojim se često Origen služio ...)* ime *Origenes* zamijenjeno je s imenicom *origo* (= početak) te je pogrešeno prevedeno kao „začelo”: *E(van)j(el)i)e eže naricaet' se po evréihъ ... eg(o)že i začelo često obikaet' se*. I u ovom se primjeru brevijari tekstološki razlikuju jer *Vat₆ Mosc Dab N₂* imaju „začelo”, a *Ber₁ Hum N₁*, „oriенъ” i *Ber₂*, „orijń”. A na samome kraju životopisa, i to u svim brevijarskim tekstovima, nalazi se još jedan *exemplum* nevjestoga prevođenja: jednostavnu sintagmu *usque ad septimum Neronis annum* (= sve do sedme godine Neronove vladavine) glagoljaški su prevoditelji preveli kao *eže estъ dari do .ž. go nerona an'na*, gdje je imenica *annus* (= godina) shvaćena kao vlastito ime *annъ*.¹¹

¹⁰ Ovisnost o latinskom predlošku osobito je uočljiva u prijevodu hrvatskoglagoljskih biblijskih *Makabejskih knjiga* i *Knjige o Esteri*. Usp. Badurina Stipčević 2016a.

¹¹ Usp. *annъ, -a m., vox latina annus pro nomine proprio habetur, Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije* 2000: 63–64.

4. HRVATSKOGLAGOLJSKI TEKST ŽIVOTOPISA JAKOVA APOSTOLA MLAĐEG¹²

6. vatikanski brevijar, f. 105a–c

(f. 105a) Tri čt(e)na čt(u)t' se s(veta)go êk(o)va · a(pustola)¹³

Êkoy' iže¹⁴ naricaet¹⁵ se bra-
tъ g(ospoda)нь · i pridivkomъ¹⁶ pr(a)v(a)dn(i)kь i
t(a)ko da nêci mnetъ osipa ot
drugoe ženi · na êk(o) mnê viditъ se
iz' m(a)rie sestre¹⁷ mat(e)re¹⁸ g(ospod)ne · Egož-
e¹⁹ iv(a)нь v knigahъ svoihъ pomenu
s(i)нь²⁰ m(a)riinъ po mucê g(ospod)ni abie ot²¹ ap(usto)lъ
er(u)s(oli)mski²² b(i)sk(u)ръ postavlenъ bê²³ · e-

¹³ Tri čt(e)na čt(u)t' se s(veta)go ēk(o)va · a(pustola)] A tri čt(e)na ot s(veta)go ēk(o)va Pm Ot s(ve)t(a)go ēkova Oxf s(ve)tago ēkova ap(usto)la čt(e)nie Lab, Ot s(ve)t(a)go ēk(o)va ap(usto)la Hum] v. č'tena ot ēkova ap(usto)la čti Mosc] A sa tri č(teni)e ot s(veta)go ēkova ap(usto)l(a) N₁] takoe .v. čt(e)na s(ve)t(a)go ēk(o)va Dab] a tri ot s(ve)t(a)go ēkova ap(usto)la Mavr] S(veta)go ēk(o)va Vat₁₉] N(a) s(ve)tiū ap(usto)lu pilipa i ēk(o)va Vat₁₀ ot s(ve)t(a)go ēkova čt(en)i e N₂ N(a) d(a)nb s(ve)tiū ap(usto)l pilipa i ēk(o)va SP A tri druga ot ēk(o)va ap(usto)la čti PtBr Čt(e)nie ot sv(eta)go ēkova ap(usto)la Bar Broz

¹⁴ ižé] ki Mavr ižé PtBr

¹⁵ naricaet] vzvtaet' Pm Oxf Ber₁ Hum MR₁₆₁ Mosc N₁ Mavr Vat₁₉ Vat₁₀ Dab N₂ SP Ber₂ PtBr Bar Broz

¹⁶ pridivkomъ] v'zvan' MR₁₆₁ N₁ Mavr Ber₂ PtBr Bar pridѣvkомъ Vat₁₉

¹⁷ sestre] ses'tri MR₁₆₁ N₁ Mavr Vat₁₉ Vat₁₀ Dab SP N₂ PtBr Bar Broz

¹⁸ mat(e)re] mat(e)ri Dab] Završava tekst u SP

¹⁹ Egože] koga Broz

²⁰ s(i)нь] add. iž' Ber₁ add. ž (!) MR₁₆₁ add. sn ižь (!) Ber₂

²¹ ot] add. bratie N₁

²² er(u)s(oli)mski] er(u)s(oli)mskie add. crkve Vat₁₉

²³ bē] b(i)si Ber₁ bistъ Hum *om.* Pm N₁ Mavr Vat₁₉ Vat₁₀ Dab N₂ Ber₂ Broz

dinu t(a)kmo²⁴ ep(isto)liū pisa êže²⁵ estb
 ot .ž.²⁶ kanonič(a)skihъ²⁷ · Êže i sama siê
 ot drugago²⁸ eterimъ²⁹ ego³⁰ urejени-
 emъ³¹ g(lago)l(e)t³² se stvorena³³ aće³⁴ si³⁵ mali-
 my vr(ê)m(e)n(e)mъ pred'hoduću³⁶ ud'rža
 oblastiū³⁷ · Ejeosipъ³⁸ v' petom'
 susêdь ap(usto)lski kumentariis-
 kihъ³⁹ kn(i)gahъ⁴⁰ ot êkova⁴¹ vzvêcae⁴²
 r(e)če⁴³ · Priêtъ crk(a)vъ er(u)s(oli)m'sku po
 ap(usto)lêhъ br(a)tъ g(ospoda)nъ êkovъ pridivkom⁴⁴
 pr(a)v(a)dn(i)kъ · Mnozi bo êkovi naricahu⁴⁵
 se · na sa ot črêva⁴⁶ m(a)t(e)re s'voee s(ve)t'

²⁴ t(a)kmo] *om.* N₁²⁵ êže] ka Mavr Broz²⁶ .ž.] .ž.my Dab sedamъ Bar Broz²⁷ kanonič(a)skihъ] *prae.* knig' Pm add. .r. dečeri er(u)s(oli)m Vat₁₀²⁸ drugago] drugoga Oxf Vat₁₀²⁹ eterimъ] eterago Pm etêrimъ PtBr³⁰ ego] *om.* N₂³¹ urejeniemъ] urêniemъ Hum ureniem' MR₁₆₁ N₁ Mavr Vat₁₀ Dab PtBr Bar Broz ureždeniem' Vat₁₉³² g(lago)l(e)t'] govorit' Mavr Broz³³ stvorena] *om.* Oxf Bar Broz³⁴ aće] ako Mavr Broz³⁵ si] se Ber₂³⁶ pred'hoduću] prêd'hod(e)ću Ber₁ Hum MR₁₆₁ Mavr Vat₁₉ Vat₁₀ Dab N₂ PtBr Bar Broz pred'hodēću Mosc pred'sedeću Ber₂³⁷ oblastiū] ob'l(a)stb Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Mavr Vat₁₉ Vat₁₀ Dab N₂ Ber₂ PtBr³⁸ Ejeosipъ] ijeosip' Ber₁ Hum Ejeosipъ Pm MR₁₆₁ N₁ Mavr Bar Broz ejsipъ Ber₂ Esipъ PtBr I ejipusъ Vat₁₉ *Hegesippus*³⁹ kumentariiskihъ] komentans'kikh' Pm komentskikh' Oxf N₂ kumen'tanskihъ Ber₁ komentanskihъ Hum koentiskihъ MR₁₆₁ komen'tariiskihъ Mosc koen'tskihъ N₁ koet(i)n'skihъ Mavr kumentarienskihъ Vat₁₉ kumentaiskihъ Vat₁₀ komen'taskihъ Dab kometaiskihъ Ber₂ komentarienskihъ PtBr komentanskihъ Bar Broz⁴⁰ kn(i)gahъ] knigъ PtBr⁴¹ ot êkova] *om.* N₂⁴² vzvêcae] vzvičae MR₁₆₁ *prae.* predikova N₂ vzvečae Ber₂⁴³ r(e)če] reki Oxf⁴⁴ pridivkom'] pridêvkomb Ber₁ MR₁₆₁ Mavr Vat₁₉ Vat₁₀ PtBr⁴⁵ naricahu] vzvihu Pm Oxf Ber₁ MR₁₆₁ N₁ Mavr Vat₁₉ Vat₁₀ Dab N₂ Ber₂ PtBr Bar Broz⁴⁶ črêva] čriva Ber₂

b(i)si⁴⁷ · Vina i sikera⁴⁸ ne pi⁴⁹ · mesa nie-dinogo⁵⁰ ne êstъ⁵¹ · i nikoliže pod'striže-nъ⁵² b(i)si⁵³ · ni pomazanъ pomastiû⁵⁴ · ni u-čen'⁵⁵ bananiû · I običai bê⁵⁶ emu-vniti⁵⁷ v s(ve)taê s(ve)tihъ⁵⁸ · I t(a)ko-e⁵⁹ rizami⁶⁰ vln'niimi⁶¹ ne oblača-še⁶² se na lanenimi⁶³ · I samъ vhoëše⁶⁴ v cr(b)k(a)vъ i s prekloanima⁶⁵ kolênom-a⁶⁶ m(o)laše⁶⁷ za lûdi toliko⁶⁸ da kame-lovъ tvrdostъ kolêny · pače kol-ênê ego tvrdêiši viždahota se⁶⁹ · Sa⁷⁰ g(lago)la⁷¹ mnoga ina⁷² êže vzvê-stiti dlgo e(stъ)⁷³ · na osipъ⁷⁴ · v //

⁴⁷ b(i)si] bistъ Mosc PtBr Bar Broz⁴⁸ sikera] sêkera Ber₁ Hum N₂ sekera Vat₁₀ sikêra Ber₂⁴⁹ pi] pivъ Vat₁₀⁵⁰ niedinogo] niednogo Vat₁₉⁵¹ êstъ] jastъ MR₁₆₁⁵² pod'striženъ] postrganъ Pm Oxf MR₁₆₁ Vat₁₀ Dab prostrganъ Ber₁ Hum N₁ Mavr Ber₂ PtBr pod'strigal se Vat₁₉ N₂ pod'bstriganъ Bar Broz⁵³ b(i)si] bê Pm Oxf Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Vat₁₀ Ber₂ PtBr Bar Broz b(ê)še Mavr bi Vat₁₉ N₂⁵⁴ pomastiû] mastiû Vat₁₉ PtBr⁵⁵ učen'] učanъ Oxf Dab Bar Broz⁵⁶ bê] b(ê)še Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Vat₁₀ N₂ Bar Broz biše Pm Oxf Dab Ber₂ PtBr⁵⁷ vnití] priti Oxf⁵⁸ Završava tekst u Oxf⁵⁹ takoe] takožde Hum MR₁₆₁ Ber₂ PtBr tako Vat₁₀⁶⁰ rizami] svitami MR₁₆₁ Vat₁₀⁶¹ vln'niimi] vlenenimi Ber₁ MR₁₆₁ N₁ Vat₁₀ PtBr Bar Broz⁶² oblačaše] odêv'še se Vat₁₉⁶³ Završava tekst u Mavr Vat₁₀⁶⁴ vhoëaše] vhojaše Pm Hum vhoždaše Ber₁ Vat₁₉ N₂ Ber₂ vshoëše PtBr⁶⁵ prekloanima] prikloanima Pm prêkloanima Ber₁ Hum N₂ prekloanimi Vat₁₉⁶⁶ kolênama] kolenoma MR₁₆₁ Mosc N₁ Ber₂ PtBr koleni Vat₁₉⁶⁷ molaše] add. se Hum Mosc Vat₁₉⁶⁸ toliko] tako Ber₁ MR₁₆₁ Vat₁₉ PtBr⁶⁹ viždahota se] bêhota Pm vijähota se Ber₁ MR₁₆₁ om. N₁ viêhota se Ber₂ videhota se PtBr vidêhota se Bar Broz⁷⁰ Sa] I Pm Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Vat₁₉ Dab N₂ PtBr Bar Broz⁷¹ g(lago)la] g(lago)li Ber₁ Hum rêci Vat₁₉ g(lago)lûtb N₂⁷² mnoga ina] mnoge ine Ber₁ Hum mnogie inie Vat₁₉⁷³ Završava tekst u Vat₁₉ PtBr Bar Broz⁷⁴ osipъ] i osipъ Pm Hum

(f. 105b) dvadeseti⁷⁵ knigahъ vetyhi-
 hъ vzvѣchaetъ i klim(a)ntъ⁷⁶ vъ se-
 dmihъ⁷⁷ vrhuislkovanihъ obr-
 azova mrtvago prazdnika⁷⁸ · iže
 iûdeû udržitъ⁷⁹ poslansъ sućъ
 k neroru⁸⁰ za nimъ⁸¹ albinъ⁸² ego⁸³ na eg-
 da ne oće prišalъ b(ê)še k stranê
 prišadъ et(e)rъ ûnoša ananъ⁸⁴ s(i)nъ⁸⁵ ar'-
 hierêe ananii⁸⁶ ot roda erêiska-
 go êvi⁸⁷ prirokъ priêmъ⁸⁸ togoe kneži-
 ê⁸⁹ veće⁹⁰ s'bra⁹¹ otvrže⁹² se protivu
 že g(lago)lûcū⁹³ p(o)v(e)lê i kamenovati⁹⁴ .
 I iže izvrženъ iz' vrha crk've⁹⁵ · vratъ
 zlomi⁹⁶ i malo oće živъ sućъ i ru-

⁷⁵ dvadeseti] .i. Pm Hum Dab .i.nihъ Ber₁ N₂ .i.hъ MR₁₆₁ dvadesetih' N₁ Ber₂⁷⁶ klim(a)ntъ] klementъ Pm klimenetsъ Dab⁷⁷ sedmihъ] .ž. Pm Hum Dab .ž.mih' Ber₁ N₁⁷⁸ prazdnika] pravad'nika Hum Ber₂ Završava tekst u Pm add. obrazъ po semrti fista Lab₁ Hum Vat₁₉ add. obraz' festa N₁ add. obrazъ po semrti festa MR₁₆₁ mortuo Festo⁷⁹ udržitъ] ud'ržaše Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂⁸⁰ k neroru] ot nerona Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂ a Nerone⁸¹ za nimъ] po nemъ Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂⁸² albinъ] alvanъ N₂⁸³ ego] om. Ber₁ Hum N₁ Ber₂⁸⁴ ananъ] an'sin' Hum ańpъ MR₁₆₁ anasъ Mosc antasъ N₂⁸⁵ s(i)nъ] om. Hum⁸⁶ ananii] ar' Ber₁ anni Hum MR₁₆₁ an'i Lab₁ Ber₂ anani Dab ananie N₂⁸⁷ êvi] našad' Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂ êvê N₂⁸⁸ priêmъ] om. Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₂⁸⁹ togoe knežiê] staršeiinstva r(a)di Ber₁ Hum MR₁₆₁ starêiinstva r(a)di N₁ togožde knežiê N₂ starišinstva radi Ber₂ anarchias⁹⁰ veće] vêće Ber₁ viće Hum add. i usilivъ oćito êkova da h(ryst)a s(i)na b(o)ž(i)ê Hum MR₁₆₁ Ber₂⁹¹ s'bra] s'bravъ Lab₁ add. i usilivъ oćito êkova da h(ryst)a s(i)na b(o)ž(i)ê Hum MR₁₆₁ N₁ Ber₁ Ber₂ da otvržit' se i pritisnu oćito êkova da h(ryst)a s(i)na b(o)ž(i)ê Dab pritisnu oćito êkova da h(ryst)a s(i)na b(o)ž(i)ê N₂⁹² otvrže] otvržet Ber₁ Hum MR₁₆₁ N₁ N₂⁹³ g(lago)lûcū] add. emu Ber₁ g(lago)lûča MR₁₆₁ N₁⁹⁴ Završava tekst u MR₁₆₁⁹⁵ crk've] crik've Ber₁ Dab⁹⁶ zlomi] iz'zlomi Ber₁ Hum N₁ N₂ Ber₂ iz'lomi Dab

cê n(a) n(e)bo⁹⁷ vzdvijež⁹⁸ i r(e)če · G(ospod)i otpus-
ti imъ⁹⁹ ne v(i)d(e)tъ¹⁰⁰ čto tvoretъ · i č-
rêvarovoû¹⁰¹ š'tan'goû¹⁰² . na ne iže ob-
ikaûtъ rizi ožimati v moždeni¹⁰³
poražen' umrѣ¹⁰⁴ · Onje¹⁰⁵ osirъ g(lago)l(e)tъ
i tolike¹⁰⁶ stoeće¹⁰⁷ suća i službê¹⁰⁸
i v lûdehъ r(e)če¹⁰⁹ · Ėk(o) semrti¹¹⁰ ego radi
v(ê)r(o)vano e(stъ) podvračen'¹¹¹ er(u)s(o)l(i)mъ · Se e(stъ) ot
negože p(a)v(a)lъ ap(usto)lъ¹¹² pišetъ¹¹³ k'¹¹⁴ g(a)latom' ·
I niedinogo že ot ap(usto)lъ ne vidêhъ raz'-
vê¹¹⁵ êk(o)va brata g(ospod)na · I ap(usto)lska d-
êîniê ot sego¹¹⁶ čeće svêd(o)kuût¹¹⁷ · E(van)j(eli)e e-
že naricaet' se po evrêihъ · i ot m(e)ne
n(i)ne¹¹⁸ v gr'čkomъ sl(o)vi¹¹⁹ pripisanъ¹²⁰ est'
eg(o)že i začelo¹²¹ često obikaet' se¹²² po
vskrsenii sp(a)sit(e)la g(lago)letъ se¹²³ · G(ospod)ъ že

⁹⁷ n(a) n(e)bo] k n(e)b(e)si Ber₁ Hum N₁ Dab N₂ Ber₂⁹⁸ vzdvijež] vzdvijače Ber₁ Hum N₁ Ber₂⁹⁹ imъ] add. ēko N₂ Ber₂¹⁰⁰ v(i)d(e)tъ] vêdet' Ber₁ add. bo N₁¹⁰¹ črêvarovoû] čr'varevoû Ber₁ Hum čr(ê)vatoû N₁ črvarovoû Dab N₂ Ber₂¹⁰² š'tan'goû] stan'goû N₁¹⁰³ moždeni] om. N₁ moždani Dab¹⁰⁴ umrѣ] d(u)hi ispus'ti N₂¹⁰⁵ Onje] Onižde Ber₁ Hum N₁ N₂ Ber₂ Oniže Dab¹⁰⁶ tolike] toliki Ber₁ Hum tolikie Dab N₂¹⁰⁷ stoeće] s(vê)tl(o)sti N₂¹⁰⁸ službê] službi Ber₁ Hum N₁ Ber₂ službe Dab N₂¹⁰⁹ r(e)če] reki Ber₁ Hum¹¹⁰ semrti] om. N₁¹¹¹ podvračen'] add. biti Ber₁¹¹² ap(usto)lъ] om. Ber₁ Hum¹¹³ pišetъ] g(lago)letъ Ber₂¹¹⁴ k'] ka Mosc¹¹⁵ raz'vѣ] t(a)kmo Ber₁ Hum kromê Dab N₂¹¹⁶ sego] add. časti N₁ segoždê Lab₁ Ber₂¹¹⁷ svêd(o)kuût'] sv(ê)dêt(e)lstvuet' N₁ s'vedekuetъ Dab svedetel'stvuûtъ Ber₂¹¹⁸ n(i)ne] nova Hum Ber₂ novo Ber₁ N₁¹¹⁹ v gr'čkomъ sl(o)vi] v grčka i v latin'ska s(love)sa Hum N₁ v grčka i v latin'ska s(lov)a Ber₂¹²⁰ pripisanъ] obraćeno Ber₁ Hum N₁ Ber₂ pripisano N₂¹²¹ začelo] orienet Ber₁ Hum N₁ oriјeň¹²² se] pominaetъ Ber₁ Hum Ber₂¹²³ se] om. Ber₁ Hum N₁

egda¹²⁴ dalъ b(ê)še platnenъ plaćь ra-
 bu erêovу¹²⁵ idê k êkovу i êvi se
 emu · zakletъ bo se êk(o)vъ ne êsti
 hlêba [ot]¹²⁶ onogo časa va nže časъ¹²⁷ pi-//
 (f. 105c)љ b(ê)še čašu g(ospod)nû doidêže uzr-
 itъ g(ospod)a vstavša ot s'pečihъ¹²⁸ .
 I opetъ¹²⁹ pomali prinese¹³⁰ r(e)če g(ospod)ъ tr-
 pezu i hlêbъ · I abie pridaetъ
 prinese hlêbъ i bl(agoslo)vi¹³¹ i prelomi
 i dastъ êk(o)vу pr(a)v(a)dniku¹³² · I r(e)če emu
 brate moi êždbъ¹³³ hlêbъ tvoi · êk(o) v'-
 skrse s(i)nъ č(lovêča)ski ot s'pečihъ · j.¹³⁴ že
 l(ê)tъ v' er(u)s(oli)mê udrža cr(ь)k(a)vъ · eže
 estъ dari¹³⁵ do ž. go¹³⁶ nerona¹³⁷ an'na ·
 I v' crk'vê idêže¹³⁸ p(o)v(e)lêl se bê¹³⁹ · po-
 grebenъ bis(i) s' zn(a)m(e)niemъ do ob'se-
 deniê titova i do posledêna-
 go¹⁴⁰ adriêna zn(a)m(e)nie¹⁴¹ imêlъ estъ ·
 eteri¹⁴² ot n(a)sihъ v' gori maslinskoi¹⁴³
 mnetъ ego položena na krivo ih'
 mnênie¹⁴⁴ est ·

¹²⁴ egda] om. N₂¹²⁵ erêovу] ar'hierêovу Mosc ereovу Ber₂ *prae.* svoemu N₂¹²⁶ ot] om. Mosc¹²⁷ časъ] om. Hum N₁ Dab N₂ Ber₂¹²⁸ s'pečihъ] mrtvihъ Hum N₁¹²⁹ opetъ] pr(a)v(a)dniku vaspetsъ Hum vspetsъ Ber₁ N₁ Ber₂¹³⁰ prinese] prinesti Ber₁¹³¹ bl(agoslo)vi] om. N₁ N₂¹³² pr(a)v(a)dniku] pravadnomu Mosc N₂¹³³ êždbъ] êi Dab jijъ N₂¹³⁴ j.] tridesetъ N₁ trideseti Ber₁ Ber₂¹³⁵ dari] daže Ber₁ Hum N₁ Dab N₂ Ber₂¹³⁶ ž. go] sedmago N₁ Dab sed'moga Ber₂¹³⁷ nerona] add. i Ber₁ Hum N₂ narona Dab¹³⁸ Idêže] v neiže Ber₁ Hum¹³⁹ bê] b(ê)še Hum N₁ N₂ biše Dab Ber₂¹⁴⁰ posledênago] pos'led'nago Mosc poslênnago N₁ poslêdnago N₂¹⁴¹ zn(a)m(e)nie] znaniê Dab N₂¹⁴² eteri] add. že Hum¹⁴³ maslinskoi] maslin'noi N₂¹⁴⁴ mnênie] add. ihъ Ber₁ Hum mnenie N₁ N₂ Ber₂

5. ZAKLJUČAK

U sanktoralu osamnaest hrvatskoglagolskih brevijara koji potječu iz razdoblja od 14. do polovice 16. stoljeća na 1. svibnja, zajednički blagdan svetaca Filipa i Jakova, čitaju se apokrifna pasija Filipa apostola i *Životopis Jakova apostola mlađega*. Usپoredbom s latinskim izvornicima utvrđeno je da glagoljski tekstovi Jakovljeve *vita* prevode biografiju apostola Jakova mlađeg iz djela *De viris illustribus* (392.) svetog Jeronima (BHL 4087; PL 23, 639–643). Brevijarske lekcije razlikuju se u duljini teksta Jakovljeva životopisa, a cjelovit Jeronimov tekst u kojem je opisan apostolov svetački karakter, Jakovljeva pasija i odnos s Isusom Kristom, nalazi se u hrvatskoglagoljskom prijevodu u osam brevijara: *Vat₆ Ber₁ Hum Mosc N₁ N₂ Dab Ber₂*. Usپoredba brevijarskih tekstova pokazuje da nisu tekstološki jedinstveni, da su evidentne razlike između sjeverne i južne skupine brevijara, ali i razlike između brevijarskih prijevoda koji pripadaju istoj, tj. južnoj, zadarskokrbavskoj skupini. K tome glagoljski brevijarski životopisi doslovno prevode izvornik, Jeronimovu *Vita Jacobi apostoli minoris*. U hrvatskoglagoljskom prijevodu pronađena su neka pogrešna čitanja i objašnjene su prijevodne nejasnoće. Potrebno je istaknuti da hrvatskoglagoljski *Životopis Jakova apostola mlađega*, potvrđen u mnogim brevijarima, predstavlja rani hrvatskih prijevod odlomka jednog od najznačajnijih djela svetoga Jeronima, *O slavnim muževima*. U radu je izdana latinička transliteracija Jakovljeva životopisa iz jednog od najstarijih hrvatskoglagolskih brevijara, iz 6. vaticanskog brevijara iz polovice 14. stoljeća, s kritičkim aparatom i varijantama iz svih drugih brevijara.

IZVORI

Bar – Baromićev brevijar, Venecija 1493, Zagreb, NSK, sign. R I-16°-I.

Ber₁ – 1. beramski (ljubljanski) brevijar, 14. st., Ljubljana, Narodna in univerzitetna knjižnica, sign. Ms 161 (stara sign. C 161a/2).

Ber₂ – 2. beramski (ljubljanski) brevijar, 15. st., Ljubljana, Narodna in univerzitetna knjižnica, sign. Ms 163 (stara sign. C 163a/2).

Broz – Brozićev brevijar, Venecija 1561, Zagreb, Knjižnica HAZU, sign. R 783.

Dab – Dabarski brevijar, 1486, Zagreb, Arhiv HAZU, sign. III c 21.

Hum – Humski brevijar, poč. 15. st., Zagreb, NSK, sign. R 4067.

Mavr – Mavrov brevijar, 1460, Zagreb, NSK, sign. R 7822.

Mosc – Moskovski brevijar, c. 1442–1443, Moskva, Rossijskaja gosudarstvennaja biblioteka, Zbirka Sevastyanov, sign. *Fond 270, 51.*

MR₁₆₁ – Metropolitanski brevijar, 1442, Zagreb, Metropolitanska knjižnica, sign. *MR 161.*

N₁ – 1. novljanski brevijar, 1459, Novi Vinodolski, Župni ured.

N₂ – 2. novljanski brevijar, 1495, Novi Vinodolski, Župni ured.

Oxf – Oxfordski brevijar-misal, 14. st., Oxford, Bodleian Library, sign. *MS. Canon. Lit. 172.*

Pm – Pašmanski brevijar, dr. pol. 14. i 15. st., Zagreb, Arhiv HAZU, sign. *III b 10.*

PtBr – Prvotisk brevijara, 1491, Venecija, Biblioteca nazionale Marciana, *Breviario glagolitico*, sign. *Inc. 1235.*

SP – Brevijar Arhiva sv. Petra u Rimu, 15. st., Rim, Bibl. Apostolica Vaticana, sign. *Cap. S. Pietro, D215.*

Vat₆ – vatikanski brevijar Illirico 6, sredina 14. st., Rim, Bibl. Apostolica Vaticana, sign. *Borg. illir. 6.*

Vat₁₀ – vatikanski brevijar Illirico 10, 1485, Rim, Bibl. Apostolica Vaticana, sign. *Borg. illir. 10.*

Vat₁₉ – vatikanski brevijar Vat. Slav. 19, 1465, Rim, Bibl. Apostolica Vaticana, sign. *Vat. Slav. 19.*

LITERATURA

Badurina Stipčević, Vesna. 2010. Hrvatskoglagoljska Muka svetoga Andrije apostola. „*Slovo*”, 60, 41–71.

Badurina Stipčević, Vesna. 2013. Legenda o svetom Jeronimu u starijoj hrvatskoj književnoj tradiciji. „*Hagiographia Slavica. Wiener slavistisches Almanach*”, Sonderband 82 [ur. Johannes Reinhart], München, Berlin, Wien: Verlag Otto Sagner, 17–26.

Badurina Stipčević, Vesna. 2015. Hrvatskoglagoljski brevijarski tekstovi apokrifne pasije apostola Filipa. *Polyhistor. Scripta slavica Mario Capaldo dicata* [ur. Cristiano Diddi], Moskva, Roma: Indrik, 37–44.

Badurina Stipčević, Vesna. 2016a. Croatian Glagolitic Bible. The State of the Research. „*Studi Slavistici*”, 13, 282–297.

Badurina Stipčević, Vesna. 2016b. Hrvatskoglagoljska Pasija svete Lucije. „*Ricerche slavistiche*”, 14 (60), 5–26.

BHL: *Bibliotheca Hagiographica Latina antiquae et mediae aetatis II. (= Subsidia hagiographica, 6).* [ed. Socii Bollandiani]. 1901. Bruxellis.

Čunčić, Marica; Magdić, Antonio; Mokrović, Ljiljana. *Računalni program ‘Izvori’ Staroslavenskog instituta* <http://izvori.stin.hr>

Fališevac, Dunja. 1980. *Hrvatska srednjovjekovna proza*. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo.

- Grabar, Biserka. 1967. Apokrifna Djela apostolska u hrvatskoglagoljskoj literaturi. „Radovi Staroslavenskog instituta”, 6, 109–208.
- Grabar, Biserka. 1972. Apokrifna Djela apostolska u hrvatskoglagoljskoj literaturi. „Radovi Staroslavenskog instituta”, 7, 5–30.
- Hercigonja, Eduard. 1975. *Srednjovjekovna književnost. Povijest hrvatske književnosti. II.* Zagreb: Liber; Mladost.
- Jagić, Vatroslav. 1873. Novi prilozi za literaturu biblijskih apokrifa. „Starine JAZU”, 5, 69–108.
- Nazor, Anica. 2010. Još glagoljskih Pazinskih fragmenata iz početka XIV. stoljeća. „Slovo”, 60, 575–608.
- Petrović, Ivanka. 2004. Djela apostola Ivana (Acta Iohannis) u hrvatskoj glagoljskoj književnosti srednjega vijeka. *Glagoljica i hrvatski glagolizam* [ur. Marija-Ana Dürrigl, Milan Mihaljević i Franjo Velčić], Zagreb: Staroslavenski institut – Krk: Krčka biskupija, 199–227.
- Petrović, Ivanka. 2009. Hrvatskoglagoljski Krčki pasional iz 13. stoljeća. „Slavia”, 78, 3, 425–436.
- PL: Migne, Jacques Paul. 1883. *Patrologiae Cursus Completus. Series Latina*. Parisiis: apud Garnier fratres et J.-P. Migne successores, sv. 23, 639–643.
- Plotino, Roberto. 1965. Giacomo, il Minore, apostolo, santo. *Bibliotheca Sanctorum*, VI, Città di Vaticano: Istituto Giovanni XXIII della Pontificia Università Lateranense, 402–410.
- Plötz, Rudolf. 1999. Jacobus d. J. Apostel. *Lexikon des Mittelalters*, V, Stuttgart: Verlag J. B. Metzler, 254–255.
- Rešetar, Milan. 1926. *Libro od mnozijeh razloga. Dubrovački čirilski zbornik od god. 1520*. Sr. Karlovci: Srpska kraljevska akademija.
- Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije, I. svezak, Zagreb: Staroslavenski institut, 2000.
- Rose, Els. 2009. *Ritual Memory. The Apocryphal Acts and Liturgical Commemoration in the Early Medieval West (c. 500-1215)*. Leiden, Boston: Brill.
- Sambunjak, Slavomir. 2001. [prir.]. *Tkonski zbornik: Hrvatskoglagoljski tekstovi iz 16. stoljeća*. Tkon: Općina Tkon.
- Strohal, Rudolf. 1917. *Stare hrvatske apokrifne priče i legende*. Bjelovar: Tisak i naklada Lav. Weiss-a.
- Štefanić, Vjekoslav. 1969. *Glagoljski rukopisi Jugoslavenske akademije I*. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti.
- Štefanić, Vjekoslav i sur. [ur.]. 1969. *Hrvatska književnost srednjega vijeka. Pet stoljeća hrvatske književnosti*, knjiga 1. Zagreb: Matica hrvatska; Zora.
- Tandarić, Josip Leonard, 1993. *Hrvatskoglagoljska liturgijska književnost. Rasprave i prinosi*. Zagreb: Kršćanska sadašnjost i Provincijalat franjevaca trećoredaca.
- Vialova, O. Svetlana. 2016. *Glagoljski zbornik XV. st., Ruska nacionalna biblioteka, Zbirka Ivana Berčića, f. 67, Berč. br. 5*. Monumenta glagolitica Archidioecesis Iadera-tinae, vol. XX/1,2, Zadar: Stalna izložba crkvene umjetnosti, Sveučilište u Zadru.

SUMMARY

ST. JEROME'S BIOGRAPHY OF APOSTLE JAMES THE LESS IN CROATIAN GLAGOLITIC BREVIARIES

The paper analyses the *Biography of Apostle James the Less*, which appears as the reading for 1st May in the sanctorale of eighteen Croatian Glagolitic breviaries from the period between the 14th and mid-16th century. By way of comparison to their Latin originals, it has been established that the Glagolitic texts are translations of the biography of Apostle James the Less from *De viris illustribus* (392) by St. Jerome (BHL 4087; PL 23, 639-643.). Breviary lessons differ in terms of the length of James's biography text, whereas the integral text by Jerome, describing the apostle's saintly character, James's passion and his close relationship with Jesus, is to be found in the Croatian Glagolitic translation in eight breviaries: *Vat₆ Ber₁ Hum Mosc N₁ N₂ Dab Ber₂*. A comparison of the breviaries reveals textological differences between the northern and southern group of breviaries. There are also differences among breviary translations within the same, so called southern or Zadar-Krbava group. Some misinterpretations are found in the Croatian Glagolitic translation and ambiguities arising in the translation are explained. It should be pointed out that the Croatian Glagolitic *Biography of Apostle James the Less* is an early Croatian translation of a passage from *De viris illustribus*, one of the most notable works by St. Jerome. The paper includes a Latin transliteration of St. James's biography from the *Sixth Vatican breviary* from the mid-14th century, with a critical apparatus and variations from all other breviaries.

Key words: Apostle James the Less, Croatian Glagolitic Breviaries, St. Jerome, *De viris illustribus*